

غزل شماره ۲۷۵

صوفی کُلی پچین و مَرُغ به خار بخش
وین زهدِ تنگ راه به می خوشکوار بخش

طلات و شطخ در ره آهنگِ چنگ نه
تسبیح و طیلسان به می و میکسار بخش

زهدِ گران که شاهد و ساقی نمی خزند
در حلقه پوچمن به نسیم بهار بخش

راهم شراب لعل زدای میر عاشقان
خون مرا به چاه ز نندان یار بخش

یارب به وقت گل، گنبده عفو کن
وین ما جرابه سرو لب جویدار بخش

ای آن که ره به مشرب مقصود برده ای
زین بحر، قطره ای به من خاکسار بخش

شکرانه را که چشم تو روی بتان ندید
مارا به عفو و لطف خداوندگار بخش

ساقی چو شاه نوش کند باده صبح
کو جام زربه حافظ شب زنده دار بخش

تفسیر فال

گاهی که شما مرتکب شده‌اید، به هیچ عنوان نباید به بیرون درز کند. این راز را باید در دل خود محفوظ نگه دارید و آن را از دیگران پنهان کنید. شما اراده کرده‌اید که به مقصود خود برسید و این اراده قوی، نشانه‌ای از عزم و اراده مصمم شماست. برای دستیابی به هدف‌هایتان، نخستین قدمی که باید بردارید، توبه است؛ توبه‌ای خالص و صادقانه که موجب می‌شود تا بار گناهانتان سبک‌تر گردد و راه را برای پیشرفت هموارتر کند. همچنین، شکرگزاری از خداوند بر این نعمت‌ها و فرصت‌هایی که به شما داده شده است نیز امری ضروری است. یادآور شوید که بار کج هیچگاه به منزل نمی‌رسد؛ بدین معنا که ناپاکی‌ها و گناهان تنها مانع رسیدن شما به اهداف بلندمرتبه‌تان خواهند شد. پس با قلبی پاک و نیتی خالص، راه راست را در پیش بگیرید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو و سلام دنیا](#)